

Posudek na bakalářskou práci Ivety Motilové *Problematika multikulturního partnerství*

Bakalářská práce (73 s. textu, 10 s. příloh) se zabývá zajímavým a v současné době i aktuálním tématem soužití partnerů z různých kultur. Nepřipadá mi však vhodný termín *multikulturní partnerství*, neboť předpona *multi-* je odvozena z latinského slova *multus*, což znamená *mnoho*.

Autorka rozdělila práci na část teoretickou (48 s.) a část praktickou (17 s.) V teoretické části nejprve obecně rozebírá problematiku multikulturalismu, multikulturní výchovy a genderu a poté se soustřeďuje na vliv sociokulturních odlišností na partnerské soužití. Autorka zde vychází z velkého množství převážně relevantní literatury (na bakalářskou práci), přičemž je zjevné, že tuto literaturu skutečně prostudovala a porozuměla jí. V tomto smyslu představuje tato část velmi obratnou kompilaci.

V praktické části autorka popsala svůj výzkum, jehož cílem bylo potvrdit hypotézu, že partnerům z různých kultur hrozí větší riziko selhání vzájemného soužití než partnerům pocházejících z jedné kultury. Tento cíl je přibližně takto formulován v anotaci práce, nikoli však ve vlastní výzkumné části. Zde autorka zaměnila formulaci cíle za metodu (metodu komparace) mezi monokulturními (v pojetí autorky myšleno stejnojazyčnými) a „bikulturními“ páry. Při takovémto pojetí některé dotazníkové položky však postrádají smysl. (Např. otázka *Jakým jazykem se dorozumíváte?* nebo *Dochází mezi Vámi k nedorozumění z důvodu nedokonalé znalosti jazyka?* a další.) a nelze z nich nic vyvodit vzhledem k cíli výzkumu. Vhodnější by podle mého názoru bylo, kdyby autorka srovnala problémy partnerských dvojic Čech/Češka – příslušník/ice např. asijské či africké kultury a nebo zůstala na úrovni srovnání mezi občany různých zemí v rámci euroamerické kultury. Autorka však ve svém výzkumu mezi jistě významnými specifickými jednotlivých kultur nerozlišovala. Zajímavé by jistě také bylo sledovat, zda stejné problémy jsou u dvojic Češka – příslušník jiné kultury a Čech – příslušnice jiné kultury.

Výsledky takového šetření ovlivňuje i vzdělání respondentů. Respondenti v daném výzkumu podle sdělení autorky měli různé vzdělání od základního po vysokoškolské, což rovněž není vzato v úvahu a navíc zde není uvedeno vzdělání jednotlivých členů párů. Takto široce a tím i nutně povrchně pojatý výzkum však nemůže vést k relevantním závěrům.

Na práci je patrná osobní angažovanost autorky v dané problematice, což má i negativní stránky. Ty se projevují zvláště v úvodu a závěru práce, kde na rozdíl od ostatních částí, které jsou psány kultivovaným víceméně odborným jazykem, autorka sklouzává do esejistického stylu a místy používá až jazykové prostředky bulváru. Po formální stránce má práce nedostatek v tom, že bibliografie není psána podle normy.

Práce jako celek však odpovídá požadavkům kladeným na bakalářskou práci a hodnotím ji stupněm *dobře – velmi dobře*.

Doc. PhDr. Miroslava Váňová, CSc.